

Nr 222.

Av herr **Hage**, om årligt understöd eller livränta åt förre järnvägsarbetaren Carl Emil Groth.

Förre järnvägsarbetaren Carl Emil Groth i Malmberget fick under arbete vid norra stambanan år 1893 den ena handen skadad. Då han nu är gammal och orkeslös samt i små ekonomiska omständigheter, tillåter sig undertecknad härmed påyrka, att han måtte tillerkännas något understöd eller någon årlig pension av lämplig storlek. Som ytterligare ett skäl härför kan anföras, att Groth, som ovan nämnts, skadats i statens tjänst och delvis är invalid, vilket antagligen skulle ha medfört givandet av en livränta till honom, om skadan inträffat längre fram i tiden. Det torde väl vara sistnämnda omständighet, som föranlett, att järnvägsstyrelsen under år 1932 tillstyrkte, att en årlig livränta på 200 kronor skulle utgå till honom, varefter statskontoret förklarade, att det ej hade något att erinra mot detta järnvägsstyrelsens förslag.

Emellertid avslog Kungl. Maj:t, trots dessa myndigheters tillstyrkanden, Groths framställning. Skälen härför äro för motionären okända.

Då undertecknad emellertid icke kan finna annat än, att de bägge ovan nämnda myndigheternas tillstyrkande hava starka skäl för sig, hemställes härmed,

att riksdagen måtte tillerkänna förre järnvägsarbetaren Carl Emil Groth i Malmberget ett årligt understöd eller livränta med det belopp, som kan anses skäligt med hänsyn till vad här ovan anförts.

Vederbörande betyg och handlingar komma senare att tillställas respektive utskott.

Stockholm den 21 januari 1933.

Ernst Hage.
